"ఏయ్ ముసిలోడా! బస్సు ఆపు!" చివరి సీటులో నుంచి కీచుగొంతు ఒకటి అరచింది.

బస్సు అప్పటి కింకా కడప పట్నపు సరిహద్దులను దాటలేదు. అప్పటి కది మూడోసారి బస్సును ఆపడం.

కీచుగొంతు వ్యక్తి బస్సు కిటికీలో నుండే రోడ్డు ప్రక్కన అమ్మే పుచ్చకాయలను పావుగంటసేపు బేరం చేసి, ఎట్టకేలకు ఒక్కటి కొని "రేయ్! ముసిలోడా! పోనీయ్ బస్సును!" అని కేక వేశాడు.

ముసలాయన "రైట్", అన్నాడు బస్సు కదిలింది

ఆ బస్సులో ఉన్న వాళ్ళంతా కాలేజి లెక్చరర్లు వాళ్ళంతా కడపలో జరుగుతున్న ఇంటర్మీడియట్ స్పాట్ వాల్యుయేషన్ కోసం ఆంధ్రదేశం నాలుగు చెరగుల నుండీ అక్కడకు వచ్చారు బ్రహ్మంగారి మఠం చూద్దామని అంతా సరదాగా బయలుదేరారు

దీపావళి కథలపోటీలో రు.650/- బహుమతి పొందిన కథ

సుమతి

ఆ ముసలాయనకు అరవై అయిదేళ్ళకు తక్కువ ఉండవు నోట్లో రెండు మూడు పళ్ళ కంటే ఎక్కువ లేవు మాసిపోయిన తెల్లచొక్కా. చినిగి పోయిన లుంగీ ధరించి ఉన్నాడు. వినయంగా మాట్లాడుతున్నాడు. చదువు లేకపోయినా సంస్కారం ఉన్న మనిషి లాగా కనబడుతున్నాడు.

"తాతయ్యా! దప్పిక అవుతోంది...నీళ్ళు ..!"

ఒక పదేళ్ళ పిల్ల ఆ ముసలాయన్ని చూచి నెమ్మదిగా అడుగుతోంది.

ఆ పిల్ల పేరు సుమతి. ముసలాయనకు సొంత మనుమరాలు

సుమతి కన్నుల్లో దైన్యమూ, భయమూ కొట్టవచ్చినట్లు కనబడుతున్నాయి.

ముసలాయన కిటికీలో నుంచి బయటకు చూశాడు. దగ్గరలోనే ఒక బావి కనిపించింది "ఓల్డాన్" అని కేక వేశాడు. బస్సు ఆగింది. మనుమరాలి చేతిలోని ప్లాస్టిక్ వాటర్ బాటిల్ తీసుకొని బస్సు దిగిపోయి, నీరు నింపుకొని మరునిమిషంలో తిరిగి వచ్చి ముసలాయన బస్సు బయలుదేర దీశాడు

కాని ఈ కాసేపట్లోనే బస్సులో ఉన్న పెద్దమనుషులు నానాగోలా చెశారు. ముసలాయన తిరిగి రాగానే అతడిని శాపులు పాడవినట్లు పాడచారు.

'ఒరేయ్! ముసలాడా! ఎంత సేపు? ఇట్లా చిటికి మాటికి ఆగుతూ పోతే. ఇహ బ్రహ్మంగారి మఠానికి ఎప్పుడు చేరతాం?"

"ఇంకోసారి ఆపావంటే నిన్ను బయటకు నెట్టేసి మేమే వెళ్ళి వస్తాం!"

తలా ఒక విధంగా అంటున్నారు.

ముసలాయన కాసేపు తల వంచుకొని, నెమ్మదిగా తన మనుమరాలి వైపు చూశాడు

సుమతికి ఏడుపొక్కటే తక్కువ.

" చూశావా! నీ వలన ఎన్ని తిట్లు తింటున్నానో! నావెంట రావద్దంటే వినవైతివి....ఇప్పుడు చూడు!" అంటున్నాయి ముసలాయన కనుబొమ్మలు.

'.తాతయ్యా' నన్ను మన్నించు!.. ఏదో...బ్రహ్మంగారి మఠాన్ని ఒక్కసారి చూడాలని వచ్చా!..కానీ ..నా వలన నీకు ఇంత అవమానం జరుగుతుందని అనుకోలేదు' అంటున్నాయి సుమతి కన్నులు

ఈ ముసలోడు నా కొంప ముంచాడురా నాయనా! ఒరేయ్ ముసలాడా! ఎక్కడో తూకానికి కొనుక్కు వచ్చిన తుక్కు బస్సు వేసి మా ప్రాణాలు తీస్తున్నావా?'

సీటు రేకు పట్టుకొని పంచె కొద్దిగా చినగడం వలన ఓ పంతులుగారు పెడబొబ్బలు పెట్టసాగారు.

ముసలాయన ఆయన దగ్గరకు పోయి దండాలు దస్కాలు పెట్టి శాంతింప చేశాడు.

తాతయ్య పడే తిప్పలన్నీ సుమతి తిలకిస్తూనే ఉంది. ఆ పిల్ల చిన్నబుర్రలో తమ యింటి పరిస్థితులు మెదిలాయి.

సుమతి తండ్రి స్కూలు టీచరుగా పని చేసేవాడు. ఓ సారి స్కూలు పిల్లల వెంట విజ్ఞాన యాత్రకు పోయిన సుమతి తండ్రి మరి ఎన్నడూ తిరిగిరాని చోటుకే వెళ్ళిపోయాడు. అలంపురం క్షేత్రం దగ్గర విద్యార్థి ఒకడు తుంగభద్రలో పడగా అతడిని రక్షించడానికి నీటిలోకి దూకి సుమతి తండ్రి ప్రాణాలు కోల్పోయాడు. దీనితో ఆ కుటుంబ భారమంతా సుమతి తాతయ్యే భరించవలసి వచ్చింది. కడప నుండి అడపాదడపా బ్రహ్మంగారి మఠానికి, పుష్పగిరి పీఠానికి బస్సులు వేస్తూ, ముసలాయన సంసారాన్ని గుట్టుగా నెట్టుకొని వస్తున్నాడు.

సుమతికి తాతయ్య వెంట బస్సులో పోయి ఒక్కసారైనా బ్రహ్మంగారి మఠాన్ని చూడాలనే కోరిక చాలా రోజుల నుంచి వుంది.

చివరికి ఇవాళిటికి కుదిరింది.

రెండు రోజుల నుండి అదే పనిగా అడగ్గా అడగ్గా చివరకు తాతయ్య ఒప్పుకున్నాడు.

"ఏయ్! లే ఇక్కడ నుంచి!"

తన ప్రక్కనున్న పెద్దమనిషి గదిమేసరికి సుమతి గజగజ వణుకుతూ లేచి నిలుచుంది.

మాకే స్థలం చాలక చస్తూంటే మళ్ళా నువ్వొక దానవా? అని గొణుగుతూ ఒక బారి దేహం సుమతిని లేపి, రెండు సీట్ల స్థలంలోనూ తానే కాళ్ళు బార్లా చాపి, తల వెనక్కి వాల్చి కూర్చుని కాసేపు కునికిపాట్లు పడి అంతలోనే గురక పెట్ట సాగాడు

ముసలాయన ఈ ఇబ్బంది వస్తుందని మొదట నుంచి భయపడుతూనే ఉన్నాడు అందుకే తానెప్పుడూ కూర్చోడు పసిపిల్ల గదా ఎవరూ లేపర్లే అనుకున్నాడు

ముసలాయనే సుమతి వైపు నిస్సహాయుడై చూశాడు

సుమతి ఏమనుకుందో ఏమో గాని నెమ్మదిగా పోయి డ్రయివరు ప్రక్కకు చేరి నిలుచుంది

ఆ మరు నిమిషంలోనే సుమతి తన కష్టాలనూ అవమానాలనూ మరచిపోయింది

సుమతి నిశితంగా రోడ్డు వైపే చూడసాగింది రోడ్డు మీద ప్రతి గతుకూ ప్రతి మలుపూ ఆ చిన్నారి మనసులో వింత అనుభూతులను కలిగిస్తున్నాయి ఒక గొప్ప సస్పెన్స్ చిత్రాన్ని చూస్తున్న అనుభూతితో ఆ బాలిక దారిని చూడసాగింది

ఒక్కోచోట ఆ పిల్ల అనుకొన్న రీతిలో రోడ్డు మలుపులు తిరుగుతోంది కొన్నిచోట్ల అనుకొన్న

విధంగా గాక ఆశ్చర్యకరమైన రీతిలో రోడ్డు కనుపింపసాగింది

సుమతి ఒక్కసారిచూచినా, విన్నా, చదివినా ఆ విషయాన్ని బాగాగుర్తుంచు కొంటుంది తరగతిలో ఫస్టుగా ఆ పిల్లకు ఫస్టుమార్కులే!

ఇప్పుడా పిల్ల మనసంతా రోడ్డు మీదే కేంద్రీకరించి ఉంది

ముసలాయన ఒక్కొక్కళ్ళ దగ్గరకు పోయి తనకు రావలసిన డబ్బులు వసూలు చేస్తున్నాడు

పిల్లికి చెలగాటం ఎలుకకు ప్రాణ సంకటం లాగా ఉంది ఆయన పని అంతా ఆయనను ఆటలు పట్టించే వాళ్ళే! కొంతమంది ఇస్తున్నారు కొంతమంది ఇవ్వకుండానే 'ఇప్పుడే గదా ఇచ్చాం!' అంటున్నారు ముసలాయన ఎంతో ఓర్పుతో వ్యవహరిస్తున్నాడు మొత్తం మీద సగం మంది డబ్బులివ్వలేదు తిరిగి లాడ్జింగ్ చేరిన తరవాతగాని ఇవ్వం!' అని వాళ్ళు ఖండితంగా చెప్పేశారు

పొద్దు బారెడు ఉండగానే బస్సు బ్రహ్మంగారి మఠం చేరింది బిలబిలమని అందరూ బస్సు దిగి క్షేత్రంలోకి ప్రవేశించారు సుమతి కాళ్ళు కడుక్కొని శ్రద్ధాభక్తులతో లోనికి పోబోయింది తీరా ద్వారం దగ్గరకు పోయిన తరువాతగాని తెలిసి రాలేదు. ప్రవేశ రుసుం చెల్లించి టికెట్ కొనుక్కురానిదే ప్రవేశం లేదని!

అంతా టికట్లు కొనుక్కొని లోనికి పోతున్నారు ఇనుప కటకటాల నుండి లోనికి చూచింది సుమతి లోపలి దృశ్యాలు సరిగా కనబడటం లేదు తాతయ్య కోసం బయటకు చూచింది అతడు బస్సు దగ్గరే కూర్చొని డబ్బు లెక్క పెట్టుకుంటున్నాడు ఒక్కొక్క రూపాయనీ తడిమి తడిమి పట్టుకొని, ఆప్యాయంగా మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటున్నాడు

ఒక్క రూపాయి సంపాదించాలంటే ఎంత కష్టం! తాతయ్య ఈ వయస్సులో గూడా తమ కోసం ఎంత కష్టపడుతున్నాడు! సుమతికి తల్లీ, తమ్ముళ్ళూ గుర్తుకు వచ్చారు తాతయ్య ఇన్ని తిట్లు తిని, ఇన్ని అవమానాలు పొంది నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకొస్తే తాము హాయిగా ఇంటి దగ్గర కూర్చుని రోజులు గుడుపుతున్నారు

సుమతి లోనికి పోయే ప్రయత్నం విరమించింది.

ఆ పిల్లకు బ్రహ్మంగారి చరిత్ర గుర్తుకు వచ్చింది తాతయ్యకు బ్రహ్మంగారి చరిత్ర బాగా తెలుసు ఇంట్లో తను ఏదైనా కథ చెప్పమని అడిగితే ఆయన చెప్పేది బ్రహ్మంగారి కథనే!

సుమతి బ్రహ్మంగారి సమాధికి బయట ఉన్న ఒక్కొక్క రాతినీ భక్తితో స్పృశిస్తోంది.

ఈ ప్రాంతమంతా ఆ మహనీయుని పాదధూళిచే పవిత్రమైనదే!

ఈ భావం రాగానే సుమతి భక్తితో ఎదురుగా ఉన్న గోపురానికి నమస్కరించింది

ఏయ్! పిల్లా! దొంగ దండాలు మాని వచ్చి బస్సెక్కు! ఒక విజ్ఞాన ఖని కేక వేయడంతో

దీపావళీ!

రమ్యంగా అలంకరించుకొని
క్రమం తప్పకుండా వచ్చావా
దీపావళీ!
నీకు స్వాగతం ఇవ్వడానికి
ఎవ్వరూ రాలేదని చిన్నబోతున్నావా?
పండుగ వస్తోందంటే
గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెడుతున్నాయ్
భయంతో!
ధరాజ్వాలల్లో,
ధరలు ఆకాశాన్ని తాకుతుంటే
విష్ణుచక్రాల్లా సమస్యల విషవలయాల్లో
మనిషి గిర్రున తిరుగుతుంటే
వెలగని చిచ్చుబుడ్డిలా ఫలించని కోరికలు
"తుస్సు" మంటుంటే,
నూనెచాలక కళావిహీనమైన ప్రమిదలాగ
బాధలతో విలవిలలాడుతూ
నీకేమని చెప్తాడు స్వాగతం!
ఎలా తీరుస్తాడు నీ అభిమతం!

– కొడిమెల శ్రీరామమూర్తి

సుమతి

సుమతి ఇహలోకంలోకి వచ్చింది

సుమతి బస్సు ఎక్కింది కక్కని గుడి, పోలేరమ్మ గుడి చూచితరవాత, బస్సు సిద్ధయ్యగారి సమాధికి బయలుదేరింది

సుమతి ఆ పరిసర ప్రదేశాల నన్నింటినీ భక్తి భావంతో పరిశీలించసాగింది ఆ పసి మనసు పరిపరివిధాలా పోయింది

అవును ఈ ప్రాంతంలోనే బ్రహ్మంగారు పోలేరమ్మను నిప్పు తెమ్మని ఉంటారు -

ఈ ప్రాంతంలోనే కక్కడు భార్యను కోసి, తన అజ్ఞానానికి పరితపించి బ్రహ్మంగారిని శరణు వేడి ఉంటాడు

ఇక్కడే సిద్ధయ్యగారిని బ్రహ్మంగారు శిష్యునిగా స్వీకరించి ఉంటారు

. చివరకు సిద్ధయ్యగారు ఇక్కడ సమాధి అయ్యారన్నమాట! అబ్బ! ఎంత దూరం! ఆ రోజుల్లో ఈ మహానుభావులు ఇంతంత దూరం ఎలా వచ్చేవారో!

సుమతి చిన్నారి హృదయం భక్తి భావంతో నిండిపోయింది

చీకటి పడుతోంది అంతా బస్సు ఎక్కారు బస్సులో ఉన్న వాళ్ళంతా పరమ పట్టభద్రులు కొందరు మరి ఎక్కువ చదివి పరిశోధనలు చేసి పట్టాలు పుచ్చుకున్నారు వాళ్ళకి అసలు ఈ బ్రహ్మంగార్లూ, భగవంతుళ్ళూ నచ్చరు ఏదో విలాసయాత్ర కోసం వచ్చారే గానీ మరోటిగాదు వాళ్ళు 'ఏమిటో మూఢ నమ్మకాలు ప్చ్!' అంటూ అడపాదడపా తమ హేతువాద దృక్పధాన్నీ, తెలివితేటల్నీ చాటుతూనే ఉన్నారు బ్రహ్మంగారి మఠంలోనూ, పరిసర ప్రాంతాల్లోనూ వాళ్ళకి చూడదగ్గ ప్రదేశమంటూ ఏం కనిపించలేదు

ఏముంది ఇక్కడ? అనవసరంగా' వచ్చాం! అన్నాడొక మేధావి

ఏమీ లేదనుకుంటే లేదు! ఉన్నదనుకుంటే ఉంది!' డ్రయివరు గొణుగుతూ బస్సు స్టార్టు చేశాడు

బస్సు డొంక రోడ్డు వదిలి తారురోడ్డు ఎక్కింది.

లోకాన్ని గాఢాంధకారం ఆవరించింది చుక్కలు మినుకు మినుకు మంటూ తమ ఉనికిని మాత్రమే చాటుకోగలుగుతున్నాయి

రోడ్డు ప్రక్క పొదరిళ్ళ నుండి అప్పుడప్పుడు మిణుగురు పురుగులు మాత్రం మిలమిలలాడుతున్నాయి ఎక్కడో దూరంగా విసిరి వేసినట్లుగా ఉన్న గ్రామాల్లో నుంచి దీపపు వెలుగులు స్పష్టాస్పష్టంగా కనబడుతున్నాయి

హఠాత్తుగా బస్సు హెడ్ లైట్లు ఆరిపొయ్యాయి డ్రయివరు కంగారుగా బస్సును ఆపాడు

బస్సులో ఉన్న పెద్దమనుషుల గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి

కాళరాత్రి కటిక చీకటి

అడపాదడపా ఆర్టీసీ బస్సులు ఆ దోవన పోతున్నాయి చెయ్యెత్తితే ఒక్కటీ ఆగటం లేదు

డ్రయివరూ క్లీనరూ ఏవో తిప్పలు పడుతున్నారు అదృష్టవశాత్తూ ఒక పంతులుగారి దగ్గర టార్చి లైటు ఉంది దాంతో చాల సేపు పరిశీలించి 'మావల్లగాదు అని డ్రయివరు తేల్చి చెప్పేశాడు

ఇప్పుడెలా? ఈ నిర్జన ప్రదేశంలో రాత్రంతా జాగరణ చేయవలసినదేనా!

కొందరికి దారి దోపిడీ దొంగల ఉదంతాలు గుర్తుకు వచ్చి, ఉంగరాలూ, గడియారాలు తడుముకుంటున్నారు

మరికొందరికి అప్పుడే నాలుకలు అర్భంటుగా పిడచగట్టుకొని పోయి విపరీతమైన దాహం వేసి, సుమతి దగ్గరున్న వాటర్‌బాటిల్ లాక్కొని నిమిషంలో దాన్ని ఖాళీ చేశారు

కాసేపు నిశ్శబ్దం

ఎవరి ఆలోచనల్లో వాళ్ళు ఏం చేయాలో ఎవరికీ పాలు పోవడం లేదు ఛడామడా ముసలాయన్ని తిట్టి పోశారు తిట్టి తిట్టి అలిసి పోయి నోరు మూసుకొని కూర్చున్నారు

ఒక ప్రక్క భయం ఒక ప్రక్క విసుగు నిరాశ ఆకలి దప్పిక ఒకరి ముఖం ఒకరు చూచుకోవడానికి కూడా వీల్లేదు కటిక చీకటి!

తాతయ్యా! నేను దారి చూపిస్తా!'

ఆ నైరాశ్య గాఢాంధకారంలో ఆశాకిరణంలా ఓ మృదువైన గొంతు పలికింది

ఆ గొంతు సుమతిది

'ఎలా?

–అని తాతయ్య అడగలేదు అతడికి తెలుసు– సుమతి తనకు చేతగాని పనిలో జోక్యం చేసుకోదని బహుశా తన మనుమరాలు వచ్చేటప్పుడే దారి బాగా గుర్తుపెట్టుకొని ఉంటుంది. డ్రయివరు ఈ రూటుకు కొత్తగాబట్టి ఇప్పుడు సుమతి సహాయం తీసుకుంటే మంచిదే!

ముసలాయన డ్రయివరుతో ఏదో మాట్లాడాడు క్లీనరు టార్చిలైటు పట్టుకొని బస్సుపై కెక్కాడు వెనుక నుండి వచ్చే వాహనాలు తమ బస్సును ఢీకొట్టకుండా, క్లీనరు టార్చిలైటును ఆర్పుతూ వెలిగిస్తూ అక్కడ కూర్చున్నాడు

బస్సు నెమ్మదిగా బయలు దేరింది

అంతటి చీకటిలో గూడా రోడ్డు ఉన్న ప్రాంతం మాత్రం ఒక చార లాగా కనబడుతూనే ఉంది

వెధవది నిజంగానే దేవుడున్నాడా ఏంటి కొంప దీసి బ్రహ్మంగారికి నిజంగానే మాహాత్మ్యం ఉందా

బస్సులో ఉన్న కొందరి బుర్రల్లో ఇలాంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి

ఆ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామి దయ వలన ఎట్లాగో అట్లాగా కడప చేరుకొంటే కొందరు మనస్సులో నే దేవుడికి మొక్కుకుంటున్నారు

డ్రయివరు జాగ్రత్తగా సుమతి చెప్పిన గమనికలను అనుసరించి బస్సు నడుపుతున్నాడు

మామయ్యా ఇక్కడ పల్లం ఆ ప్రక్కనే మలుపు నెమ్మది నెమ్మదిగా జాగ్రత్త ఈ ప్రక్కనే ఓ పెద్ద గొయ్యివుంది

ఇలా సుమతి మార్గదర్శకత్వం నెరుపుతూ ఉండగా బస్సు పోతోంది

బస్సులో కూర్చున్న వాళ్ళలో సుమతిని అభినందించని వాళ్ళు లేరు

ఇంత చిన్నపిల్లకు ఎంత పెద్ద జ్ఞాపక శక్తి! చ! చ! ఈ చిన్న పిల్ల విషయంలో తామెంత కఠినంగా ప్రవర్తించారు. నిజంగా ఆ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామే ఈ పిల్లలో ప్రవేశించి తమకు సాయం చేస్తున్నాడు

వారి మనసుల్లో సుమతి యెడ కృతజ్ఞతా వాహనులు పొంగి పొర్లాయి

అప్పుడప్పుడూ వెనుకనుండి వచ్చే బస్సులూ, ముందునుండి వచ్చే లారీలూ కొంత వెలుగును ప్రసాదిస్తున్నాయి

డ్రయివరు మామయ్యా జాగ్రత్త జాగ్రత్త! అక్కడే చెరువుంది! సుమతి చేసిన హెచ్చరికతో డ్రయివరు బ్రేకులువేసి బస్సు ఆపి, క్లీనరును ముందుకు పంపి, టార్చి లైటు వెలుగులో నెమ్మదిగా ఆ ప్రాంతంనుంచి బస్సును బయటకు నడిపించాడు

క్షణకాలంలో జరుగబోయే ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి తమ ప్రాణాలను కాపాడిన సుమతికి ఏ మిచ్చినా రుణం తీరదని ఎవరికివారు మనసులో అనుకున్నారు

దూరాన విద్యుద్దీపాల వెలుగు కనబడింది

'మైదుకూరు' ఎవరో పెద్దగా అరిచారు

అంతా గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి అమ్మయ్య' అనుకున్నారు

ఇక మళ్ళీ బస్సులో మాటలు మొదలయ్యాయి వాళ్ల సంభాషణ బస్సు ప్రయాణం గూర్చి మొదలై, బ్రహ్మంగారి మీదగుండా ఆకలి మీదకు మళ్ళింది

'మైదుకూరిలో మంచి హోటళ్ళుంటాయా?

"మంచో చెడో ముందు ఏదో ఒకటి లోపలికి పడితేగానికుదరదు'

టైమెంత?

పదవతూంది!

అయితే పరవాలేదు మీల్సు దొరుకుతుంది

ఈ రోడ్డుప్రక్కన మాంచి నాన్ వెజిటేరియన్ హోటల్ ఒటి ఉందటగా?

ఇలా భోజనాన్ని" గూర్చి చర్చలు సాగుతూ ఉండగానే బస్సు మైదుకూరులో ఆగింది

భోంచేసే వాళ్ళు వెళ్ళిరండి! ఈ లోపల నేను బండిని మెకానిక్కుకు చూపించుకొని వస్తా! డ్రయివరు టీ బంకులోకి దూరుతూ కేక వేశాడు

అంతా బిలబిలమని బండిదిగారు ఇక ఆ బస్సు బాగయినా, కాక పోయినా వాళ్ళకు పరవాలేదు ఎలాగో అలాగా కడపకు చేరవచ్చు!

సుమతికి ఇప్పుడు కూర్చోవడానికి చోటు దొరికింది ఆ పిల్లకు కాళ్ళు పీక్కుపోతున్నాయి మధ్యాహ్నం నుంచి నిలుచొనే ఉంది!

ఆ పసిపిల్ల పొద్దుటి నుంచి ఏమైనా కాస్త తిన్నదో లేదో ఆ సంగతి పట్టించుకొన్న వాళ్ళే లేరు

సుమతికి నిద్ర ముంచుకొని వస్తున్నది తన నెవరూ పట్టించు కొన లేదనే బాధ ఆమెకు లేదు

తాను చెయ్యగలిగినది చేసింది

అందుకు ప్రతిపలంగా ఎవరి కృతజ్ఞతలనూ ఆ బాలిక ఆశించలేదు

వేళ మించి పోవడంతో ఆకలి చచ్చి పోయినట్లయింది

కొద్దిగా దప్పిక వేస్తున్నట్లున్నది సుమతి వాటర్ బాటిల్ చూచుకొంది చుక్క గూడాలేదు నీళ్ళకోసం దిగితే తాతయ్య కోప్పడతాడేమో

పాపం! తాతయ్య! తమ కోసం ఎన్ని కష్టాలు పడుతున్నాడు! నాన్నకు చదువు చెప్పించడానికి ఎన్నో తిప్పలు పడ్డాడట తాతయ్య అమ్మమ్మ, నాయనమ్మ ఎప్పుడూ తాతయ్య సంగతే చెబుతుంటారు తనకు ఇప్పుడు ఇంత ముసలి తనంలో గూడా ఆయనకు శ్రమ తప్పలేదు నాన్న ఉంటే తాతయ్య హాయిగా ఈ పాటికి రామా కృష్ణా అంటూ ఇంటిదగ్గరే విశ్రాంతి తీసుకుంటూ ఉండేవాడు తమ కోసం తాతయ్య ఇవాళ ఎన్ని తిట్లుతిన్నాడు ప్రతిరోజూ ఇంతే కాబోలు మొత్తం ఎన్ని తిట్లో తాతయ్యా! నువ్వే మాకు దేవుడివి!

సుమతికి తాతయ్య వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలాగా కనిపించాడు

మా తాతయ్య బ్రహ్మంగారు!

సుమతి బస్సు సీట్లో పండుకొని కలవరిస్తోంది

సుమతీ! అమ్మా సుమతీ!

సుమతి కళ్ళు తెరచింది తాతయ్యా! అన్నది భక్తితో తాతయ్య సుమతి తల నిమురుతున్నాడు

తాతయ్యా! సుమతి తాతయ్య కళ్ళలోకి చూచింది మెకానిక్ రిపేరు చేయడం పూర్తయింది బస్సులో లైట్లు వెలిగాయి ఆ వెలుగులో తాతయ్య కన్నుల్లో మిలమిలలాడే కన్నీటి బిందువులను సుమతి చూచింది

ఏమిటి తాతయ్యా! ఏడుస్తున్నావా?

లేదమ్మా సుమతీ! ఏమిలేదు గద్గద స్వరంతో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ, తన చేతిలోని కూల్‌డ్రింకు సీసాను సుమతి నోటి కందించాడు తాతయ్య! □